

Heinrich Schuckmann

Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Schuckman, Iuris Doctor ... Ad Exequias ... Matronae Margaretae Förstenowen/ Dn. Zachariae Sebes, Senatoris quondam huius urbis ... relictæ Viduæ. Hodie hora prima ... ritu parandas. Omnes ac singulos Academiae Cives peramanter invitat

Rostochii: Kilius, 1654

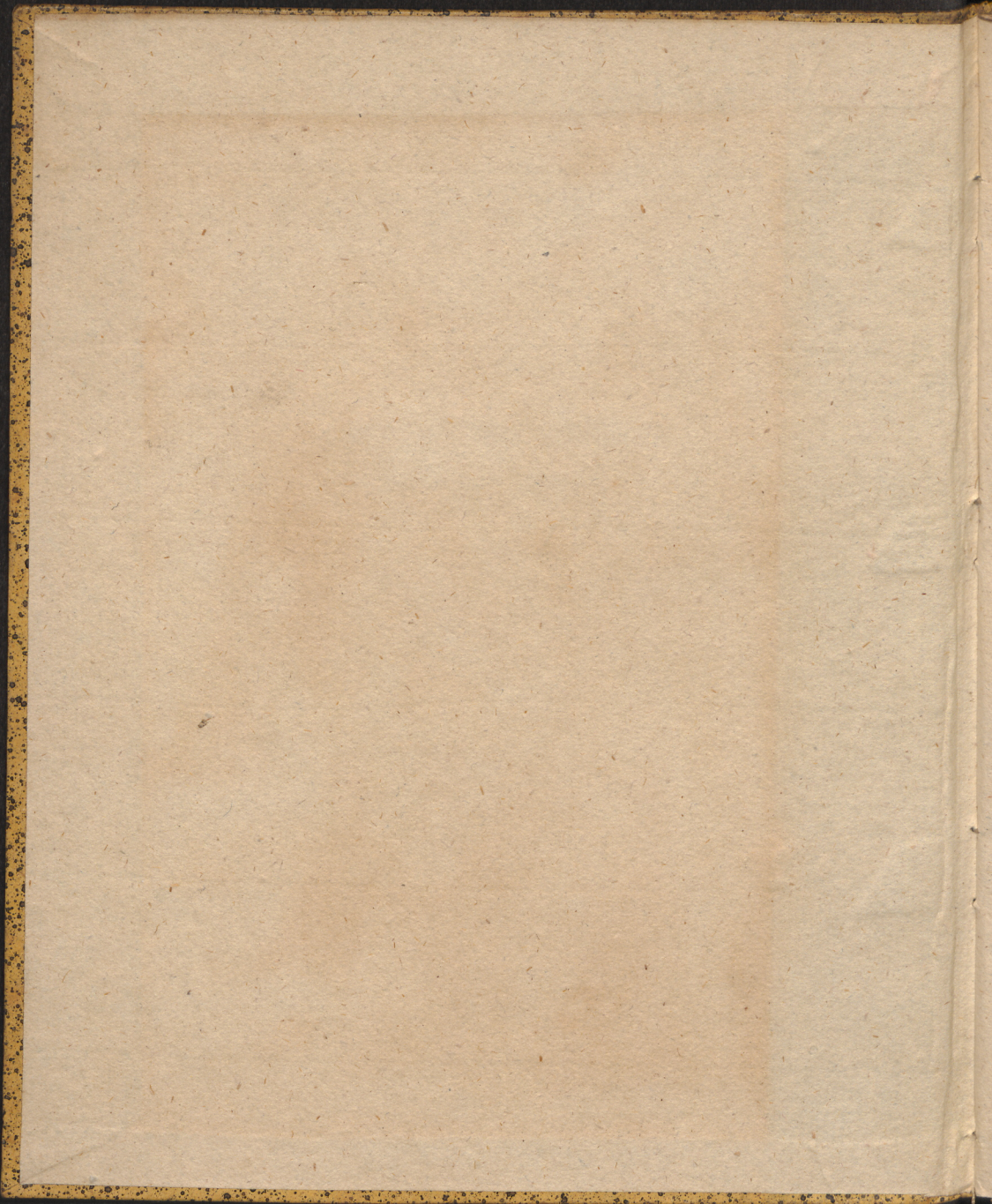
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77743699X>

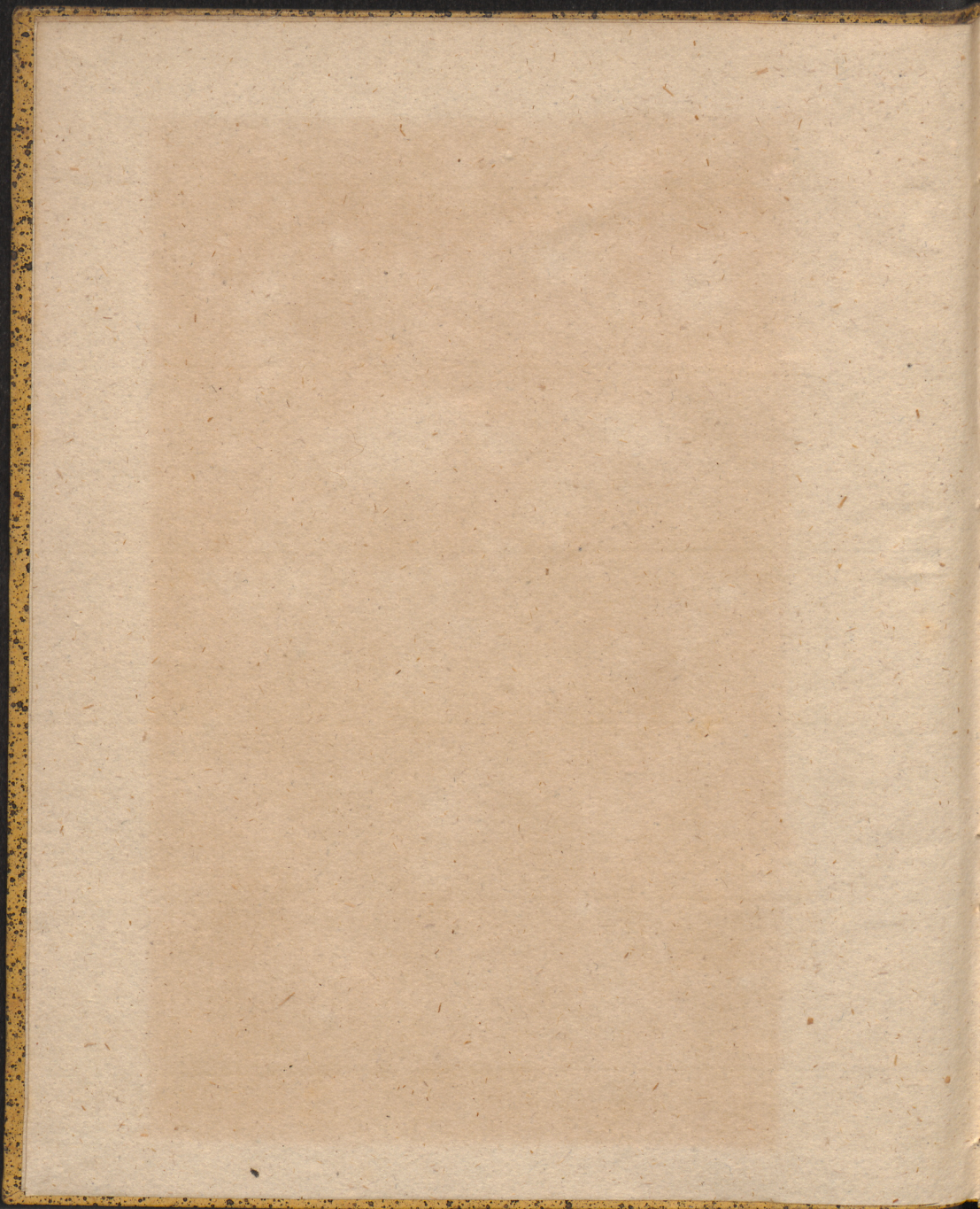
Druck Freier Zugang

Schuckman, H.,
in M. Forstenow,
uxor. Z. Sebes.

Rostock. 1654.

59.

PROGRAMMA

Quò

RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HEINRICUS SCHUCKMAN,

Juris Doctor, Codicis Professor &

Ducalis Consistorij Assessor,

Ad

Exequias

Pia ac Honestissima Matrona

MARGARETÆ

Hörstenowen /

DN. ZACHARIÆ SEBES, Senato-

ris quondam hujus urbis prudentissimi, nec
non præfecti præsidii militaris
relictæ Viduæ.

*Die horâ primâ pomeridianâ solenni
ritu parandas.*

Regulos Academiae Cives peramanter
invitat.

ROSTOCHII,

Excudebat NICOLAUS KILIUS, Academ. Typogr.

Anno 1654.

Ernimus quotidie, quales sint res mundanae, & quomodo perpetua vicissitudine velut in orbem volvantur, eamque rationem habeant, ut nec felicitas ulla, nec infelicitas fixa stabilisque permaneat, sed celerrime utraque commutetur ac dilabatur. Atque hanc vicissitudinem non in nobis tantum nostrisque actionibus, sed & in omnibus aliis rebus, quas quidem totius mundi Systema spacio suo ambitu continet, sive animatis sive inanimatis deprehendimus. Ea quippe velut naturalis vis insita est omnibus creatis corporibus, ut vicibus suis aut pereant, aut certe mutentur. Ipsum firmamentum si spectas, stupendam quidem Maximi Architecti structuram miraris, fixam tamen eam ac stabilem non invenis, sed talem, quae suis partibus distincta, assidue quoque concitatissimo motu circa axem volvatur. Ad reliqua corpora caelestia faciem si flectis, etsi haec quoque admirabilem quandam formam, & quae oculos pariter atque animos oblectare possit, praecellentem pulchritudinem splendoremque praeseferunt, tantum tamen abest, ut a mutationibus libera, ut potius perpetuo motui trebrisque vicissitudinibus obnoxia sint. Ipsum solis jubar licet splendidissimum sit, saepe tamen deficit, & modo oritur, modo occidit, modo obscuratur, modo nubibus tegitur. Luna quoque laborat, tabescit, crescit, decrescit. Reliqua denique sidera labuntur, cadunt, aliasque vices patiuntur. Proximum caelo aërem si in-

tuoris

tu-eris, mutatur ferè indies, & nunc in ventos, nunc in
nubes, nūc in imbres abit. Ad aquas si trāsīs, maria, ma-
gnūmq; oceanum modò fluctibus æstuarē, modò tran-
quillitatē quandam promittere, statisq; horis acce-
dere & recedere deprehendis. Fontes quoq; & flumina,
alia perpeti pronōq; cursu ad mare ferri, alia alveum
cursūmq; mutasse videbis. Si terram intueris, quam u-
nam immobilem pleriq; non abs re statuunt, ipsa ta-
men sæpius tremore occultoq; spiritu concutitur, sæ-
pius vi fluminis vel maris pars abripitur, pars alluio-
ne incrementum sumit, pars insula efficitur; & vel fri-
gore concreta quasi emortua jacet, vel producto gra-
mine reviviscit, vel ardore dehiscit. Si ulterius arbo-
res, frutices, herbas, gramina cōtemplaris, nescio quas
non in his vicissitudines deprehendas; Istæ enim o-
mnia nunc germinant, nunc foliis vestiuntur, mox flo-
rent, paulò post grana fructusq; ferunt, aut semina pro-
ducunt, & modò virent, modò marcescunt. Ad Ani-
malia porrò si oculos flectis, communis omnium sive
brutorum sive rationalium vicissitudo est; quod dum
alia nascuntur & oriuntur, alia vicissim denascantur
& emoriantur, ipsaq; ad eò perpetuæ augmentationi
diminutioniq; obnoxia sint; ut taceam singulas, quas
corpora sive hominum sive brutorum subire cogun-
tur mutationes. Tempora si respicis, mirâ istæ juxta
cum cæteris rebus vicissitudine volutari vides; sic
enim asperam hyemē formosum ver excipit, æstatem
frugifer autumnus; & modò emendata sunt tempora,

modò maligniora irruunt. Ut ut verò omnium rerum
vicissitudo sit, maximè tamen eâ laborare cernuntur
humanæ actiones in omni vitæ genere considerata. Si
enim literis ac liberalibus artibus operam navas, alter-
nas variasq; vices non sine molestiâ experieris; nam
cum alia discis, alia vicissim dedisces, cumq; multa-
scias, plurima tamen te adhuc latere advertes, & hinc
nova subindè cognoscendi assiduo teneberis deside-
rio. Si mercaturam facis, ipsa quoq; te rerum vicissi-
tudines abundè docebit: nam cum hodie secunda ti-
bi fortuna affulgeat, cras fortè de adversâ conqueri
habebis: cum hodiè ingenti lucro rem familiarem
auctam putabis, cras eam irreparabili damno imminu-
tam dolebis. Si navim exerces, modò maritimis æsti-
bus secundæ res affluent, modò rursus refluunt, malis
reciprocantibus prospera. In militiam si concedas
atq; ad prælia abeas, & hic fortuna res tuas mutare no-
verit; ut eû fortè in conflictu te superiore potior fueris,
mox vincaris ab eo, quem viceras ante. Ruri degentes
& agriculturæ dediti, suas quoq; vicissitudines mole-
stasq; mutationes experiuntur, dū alternis vicib⁹ agrū
stercorare, proscindere, sulcare, seminare, occare;
dum insuper fruges colligere, arbores alias transferre,
alias inferere, alias excidere coguntur; quibus muta-
tionibus & istæ accedunt, quod non semper frugiferæ
messes expleant aviditatem agricolæ, sed modo fœ-
cundæ sint, modò steriles: & nunc penui annonæ cari-
tas, nunc defectui ubertas succedat. Quod si iam
quoq;

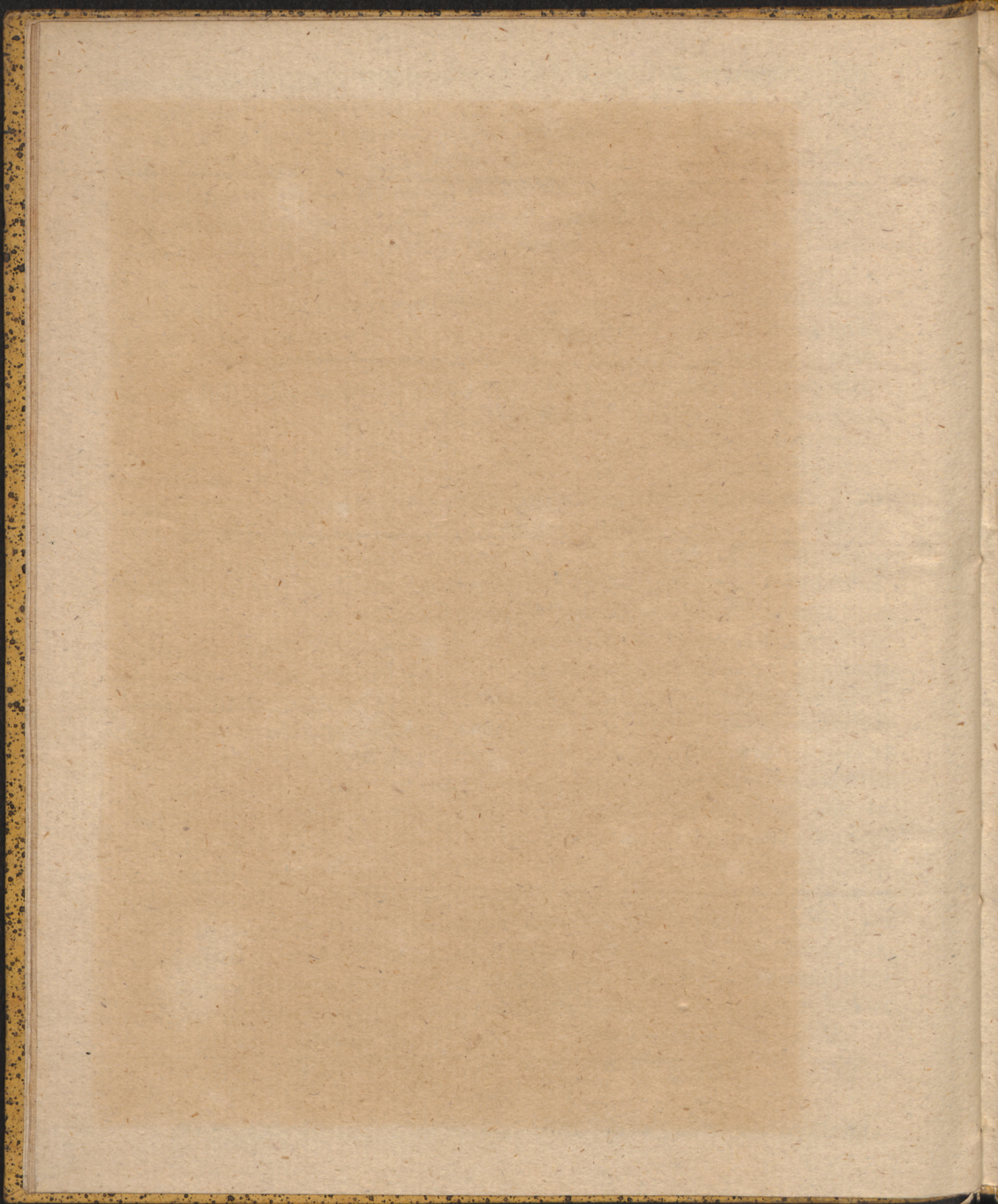
quoq; communem hominum vitam, & juxta eam tres istos, quibus uniuersum genus humanum distinguitur status, pensitamus, nullibi non meras vicissitudines mutationesq; deprehendimus. Ipse Deus militantem in terris Ecclesiam diversis vicibus incipere, crescere, stare, augeri, florere, premi, rursusq; eluctari, & modò hæresibus implicari, modò ab his emergere; quin & cœtum piorum, in hac vel istâ mundi parte, nunc ampliorem, nunc tenuiorem esse voluit; quas tamen vicissitudines omnes in nominis sui gloriam, suorumq; incredibile emolumentum sapientissimè disponit. Politicæ quibus vicissitudinibus agitentur, quantasq; mutationes patiantur, neminem latere potest; videmus enim non rarò hos & istos populos, Respublicas, oppida deficere, opprimi, devastari, cū è conuerso alia erigantur, augeantur, florescant. Videmus Regna, Imperia huc illuc è transferri, & novas subindè formas induere, sæpissimè etiam in ipsam *euangelicam* degenerare. Oeconomicum deniq; statum suis vicibus variare constat, & modo gaudia conciliare, modò mœrorem afferre. Quis enim non novit, nonnunquam patres matresq; fam: probis iisque morigeris liberis exhilarari, mox eosdem mortis atrocitate ademptos dolere; modò conjuges penus copiâ abundare, mox egere & ad paupertatem redigi; quis non novit, ipsum conjugii fœdus, utut arctissimum sit, & aliquamdiu inter amicissimos concordessq; animos subsistat, mox tamen præter expectationem lethi inju-

riâ idem dirumpi. Ad eò ergò incertæ vagæq; sunt res omnes, quas oculis usurpamus, ut solam inconstantiam in rebus humanis constantem esse verè dixeris. Unde verò tanta rerum humanarum vicissitudo, & inconstantia? Sapientes Ethnici eam divino Numini ascripserunt: Hinc Chilo ille Lacedæmonius interrogatus, quid ageret Jupiter? respondit: Excelsa deprimat, & depressa extollit; indicans, arbitrio Numinis res hominum sursum deorsumq; volvi. Nos potius, qui Christianum nomen profitemur, rerum humanarum vices & inconstantiam non aliunde, nisi ex summi rerum Arbitri, unius veri DEI sapientissimâ ordinatione ac dispositione æstimamus. Voluit nempè Maximus ille Architectus & Plastes, varias fingere formareq; rerum imagines, nec præter se ipsum stabile aut firmum quicquam esse voluit, sed omnia quæ ab hominibus conspiciuntur, cõtinuis vicissitudinibus assiduisq; mutationibus subjacere; nullo alio fine, quam ut mortales præsentium rerum varietatem & inconstantiam spectantes, ad Ipsum unicum constans firmumq; bonum concitatore cursu properarent, & sibi de futuris potius, quæ mansura sunt, quam præsentibus, quæ quovis liquore citius diffluunt, diligentius prospicerent. Dolenda ergò summoperè est hominũ securitas, quibus præsentis vitæ varietas & vanitas rarò vel nunquã in mentem venit; quiq; nihil minus quã præsentia transire cogitant; non expendunt peritura omnia, quæ oculis con-

contemplantur; quos nec in tempeſtivæ mortes, nec
repentinæ rerum mutationes, nec improviſi morbi
aliâq; infirmitates, quæ quotidie ingruunt, erudire
poſſunt. Felices contra & beati prædicandi ſunt illi,
quibus præſentium rerum varietas & mutabilitas in-
citamento ſunt, ad curanda ea diligentius, quæ nun-
quam tranſibunt. Illa vero ſunt, quæ in præſenti fune-
re vel ideò conſideranda exhibemus, quod nullum
nobis dubium ſit, quin etiam pia, ac honeſtiſſi-
ma Matrona **MARGARETA Forſtenowen** / cujus
emortuum corpus hodiè effertur, ex iſtâ quam ſupra
diximus rerum humanarum vicifſitudine, quam
& ipſa, dum viveret, proprio exemplo (bis videlicet
legitimi conjugii commoda, bis itidem viduati thori
detrimenta perſentiſcens) aliis comprobata dedit,
præſentis quidem vitæ proſperitatem ſuſq; deq; ha-
bere, ad futurâ verò eamq; perennem, in quam nunc
translata eſt, beatitudinem anxie aspirare didicerit.
Nata illa fuit Roſtochii Anno 1606. Patre viro Integerrimo
& ſpectatiſſimo Dn. **Cunrado Forſtenowen** Urbis hujus Se-
natore prudentiſſimo; Matre **MARGARETA Krawels** Fœ-
mina honeſtiſſimâ & virtutibus muliebribus conſpicuâ. Hic
inſuper longa ferie commemorandi forent reliqui p. defunctæ
Matronæ tam paternæ quam maternæ linæ Majores, ex
quibus natales ſuos honeſtè deduxit; & poſſent quidem
commemorari, niſi quoad paternam ſtirpem aliàs ad hoc uſq;
tempus Hervordix in Weſtphalia florentiſſimam, nomina
eorum, quos meminifſe oportebat, hic loci incognita eſſent.
Maternæ verò linæ Aſcendentes prolixè recentere ſuper va-
cancum eſt: **Cum KRAWELIANORUM** Familia, cui quoad
mater.

maternam stirpem ortum suum debet nostra *panaetis*, hic
 Rostochii satis superq; nota sit. His ergo natalibus in lucē progressa, paulo post
 per lavacrum Baptismi Arbori vitæ inserta, militiæ Christianæ nomen profes-
 a est; Dehinc à parentibus suis piè ac modeste educata Anno 1622. Viro Clariss. &
 Excellentissimo Dn. STEPHANO HEIN Philosoph. Magistro, & Hebrææ
 Lingux in hac Academiâ Profes. P. honesto matrimonio juncta fuit, Eumq;
 unius filix ANNÆ parentem fecit, quæ tamen post unum vel alterum men-
 sem, ex quo nata esset, in primò ætatis flore rursus vitâ excessit. Caterum
 cum prædicto Dn. Marito piè defuncta Matróna integros viginti & unum
 annos summâ cum pace ac concordia transegit. Priori verò matrimonio An-
 no 1643. morte desideratissimi Mariti, DEO ita disponente, soluto, postquam
 annum luctus superasset, altero conjugio Maritum nacta est, virum specta-
 tissimum ac prudentissimum Dn. ZACHARIAM SEBES hujus urbis, dum
 viveret, Senatorem & præsidii militaris præfectum strenuum, ex quo simili-
 ter unicam suscepit filiam ANNAM MARGARETAM adhuc per DEI gra-
 tiam superstitem, & nunc anno ætatis nono matris suæ obitum acerbè de-
 flentem. Et si vero hoc felicitatis habuit piè defuncta Matróna, ut ex utroq;
 conjugio mater salutaretur, nunquam tamen felicitati isti calamitas defuit,
 postquam enim cū posteriore marito sex annos transegisset, regredi eam voluit
 Deus ad ærumnosum viduitatis statum; quem, prout erat pietatis ac modestiæ
 studiosa, usq; ad extremum vitæ finem ita patienter honesteq; gessit, ut Chri-
 stianam viduam & Deo deditam Matrónam decet. Die 2. currentis mensis Junii
 vehementiore corporis ægritudine laborare cœpit, quæ nec adhibita diligenti
 operâ Dn. Medici, nec ullis medicamentis depelli potuit; quod advertens piè
 defuncta Matróna optimum panchrestum, quod animæ pariter ac corpori ad
 salutem mederi poterat, præviâ peccatorum confessione assumpsit, submini-
 stratum sibi à confessionario, Viro Reverendo & Clarissimo Dn. M.
 ENOCHO SCHWANTENIO Ecclesiasse ad S. Jacobi; Ita ergo
 corpore & sanguine Christi refocillata, atq; salutari viatico instructa, con-
 stanti fide ac devotione plenoq; rationis usu die 6. hujus mensis, circa septimam
 vespertinam, animam piè ac placidè exhalavit, atq; sic ex hac fugacissimâ vitâ
 in æternam ac immutabilem beatè migravit. Nostrum est Cives Academiæ,
 piæ hujus ac honestæ Matrónæ Exuvias, honorifico comitatu ad dormitorium
 deducere; frequentes igitur exequias eatis magnoperè à vobis contendo. Fun-
 do vero mansura potius quam peritura curare discite. P. P.
 Rostochi, sub Sigillo Academiæ, die 13. Junii
 Anno 1654.

Convencus fiet in templo Mariano hodiè hora primâ pomeridianâ.

contemplantur; quos nec in
repentinæ rerum mutatione
aliâq; infirmitates, quæ quo
posunt. Felices contra & be
quibus præsentium rerum va
citamento sunt, ad curanda
quam transibunt. Illa vero su
re vel ideò consideranda ex
nobis dubium sit, quin etia
ma Matrōna MARGARET
emortuum corpus hodiè effe
diximus rerum humanarum
& ipsa, dum viveret, proprio
legitimi conjugii commoda,
detrimenta persentiscens) aliis
præsentis quidem vitæ prosper
bere, ad futurâ verò eamq; per
translata est, beatitudinem ans
Nata illa fuit Rostochii Anno 1606
& spectatissimo Dn. Cunrado For
natore prudentissimo; Matre MAR
mina honestissima & virtutibus mul
insuper longa serie commemorandis
Matrōnæ tam paternæ quam mate
quibus natales suos honestè dedux
commemorari, nisi quoad paternam
tempus Hervordix in Westphalia fl
corum, quos meminisse oportebat,
Maternæ verò lineæ Ascendentes pro
caneum est; Cum KRAWELIANOR

væ mortes, nec
provisi morbi
unt, erudire
andi sunt illi,
mutabilitas in
ius, quæ nun
præsentis fune
quod nullum
c honestissi
noven/ cujus
â quam supra
line, quam
bis videlicet
viduati thori
patam dedit,
sq; deq; ha
quam nunc
e didicerit
Integerrimo
bis hujus Se
Krawels Foe
nspiciuâ. Hic
i p. defunctæ
Majores, ex
ne quidem
ad hoc usq;
m, nomina
gnita essent.
ere superva
a, cui quoad
mater.

